X. évfolyam. Celldömölk 1914 február 22. 8. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

A családról.

(Válasz a »Férj és feleség« c. cikkre.)

Irta: K. B.

A »férj és feleség« cimü cikket türelmesen végigolvastam; minden sorát, minden szavát jól átgondoltam.

Sok igazság van benne s (talán) van család, amelyikre teljesen ráillik s ha ezt vennők alapul, például azt mondhatnók, hogy a cikkirónak szóról-szóra igaza van, de az a baj, hogy igen sötét szemüvegen keresztül szemléli a világot, amely mindent feketének tüntet fel. Ahogyan egy fecske nem jelent még tavaszt, úgy egy helyen látott és tapasztalt dolgot se lehet általánositani. Épen azért nem szabad oly merészen pálcát törni a nők felett.

Kezdjük elölről!

Ha a házasságra megérett férfi és nő törvényes házasságot kötöttek egymással, e tettel egymás rabjaivá lettek. Rabok: rózsalánccal övezett rabok, de ne nem Prometheusok.

A fő az, hogy a házassághoz vezető út kiinduló pontja a szerelem legyen. Nem azt a nagy, lobogó szerelmet értem, mely hirtelen, annyira váratlanul lepi meg az embert, hogy meggondolásra időt nem enged, mert ez gyorsan ellobbanó szalmaláng, hanem azt a kellemesen jóleső érzést, mely az ismeretséget követő hosszabb idő után lassan, fokról-fokra erősebben keriti hatalmába a Teremtő által egymásnak szánt rokonlelkeket. Mert csak az olyan lehet állandó, élethosszig tartó csöndes, nyugodt boldogság, amely *akkor* támadt; ha a férfi és nő egymás hibáit kölcsönösen *már* kiismerték.

Ez a bázisa, *ez* a fundamentuma, alapköve a fiatalkorban ébren is megálmodott boldogságnak. Ha az alap jó erősen van megvetve s azonfölül az eddigi boldogságot még *családi* boldogság váltja fel, egy kis mosolygó, vagy siró, de mindig gügyögő apróság által, jöhet az életnek bármilyen foku vihara, a családi kör melegségén egy csöpp változást se fog előidézni, mert a családi szentély szilárd, szikla-kemény falain az megtörik.

Ezt a képet láttam én nagyon sok helyen, ebben gyönyörködtem én gyakran s figyeltem egyuttal a gyermeknevelést, amelyet férjnek és feleségnek együttesen, mindig szeretettel kell végezniök, aminthogy ugy is cselekednek a legtöbben . . . Hogy nem lehet ezt *minden* családban tapasztalni, annak — azt mondhatni minden esetben — *mi* vagyunk az okai, mi: *a férfiak.*

Mert azt elvárjuk, sőt megköveteljük a nőktől, hogy otthonülő, szerény igényü háziasszonyok, gondos anyák legyenek, de mi egészen helyénvalónak tartjuk, ha a férfiak idegrontó kártyajátékkal és dorbézolásokkal ütik agyon unalmas óráikat s röviditik meg az amugy is kurtára szabott életet, füstfelhőkbe burkolózva! Nemde?

Legyünk csak őszinték!

Elitélhető-e tehát az a nő, aki földi hivatásának teljesitésében igen feltünő körülmények között hanyagságot árul el?

Szerintem *nem*, mert bizonyára, ha kutatjuk az ok és okozat közötti összefüggést, férj-uram szenvedéllyé vált rossz szokásaiban találjuk meg a magyarázatát.

Minek dobunk tehát követ a nőkre akkor, amidőn arra a férfiak viselt dolgai csaknem *kényszeritik* rá?

Mert nem hiszem, nem hihetem, hogy ha kölcsönös rokonszenv egyesi-

A pipa meg az asszony

Összejártam már a hetivásárt nem egyszer, sőt nem resteltem fuvarra is költeni, majd csak kapok magamnak kedvemre való selmeci pipát. Az ember, ha akaratos, meg bogaras, lehet az a pipa szük nyaku, cifra kupaku, vörös meg sárga, az mind semmi, az ember bolondos természete nem nézi selmeci pipának, mert ez olyan, hogy a szára legényesen áll, mint a cédrus, hátrafelé rangosabb állásu, a kupakja nem széles, mint a bécsié, hanem akkurátosan pászol, aztán a szivó lyukja hosszukás, nem egy végtében szolgál a nyaknak. A nyak meg egészen karcsu, mint valami helyén álló magyar lány, nem öblös, mint a házasnak indult asszonynép. Hát a bécsi pipa, nem selmeci pipa, bármilyen ravaszul settenkedik itt nálunk az élelmes sógor.

Nem tud bele a magyarból lopni semmit. Nem igaz ám az, hogy könnyebb is volna a pipájuk, meg az olcsóságukhoz is férne szó elég . . . .

Pipa hiányában szivarra kell fogni a természetemet, pedig a delutanjaim tiz percenttel többet érnének pipával, bár az asszony titokban tapsol, hogy oly szegények vagyunk valódi magyar pipában. A szivár is elég szagos, ragyázza meg Szent Péter, hát még valami szotyakos pipa! Persze, az ő asszonyi eszével nem tud ahhoz, hogy mi tulajdonképen semmire se születünk, hanem a pipára már igen. Onnan tudom, hogy előttem egy parányi csöppség, akit fiatal korára való tekintettel nem vesznek fel az ovodába, de ugy pipál, hogy a favágóm nem birja külömb tüdővel. Minden pálcából pipát tör és meg kell vallani, elég ügyesek. Akár az épitő követ rakja ki, akár ostort csináljon lovának, pipákat készit s hol a csutorást veszi elő, hol a parasztos egyenes szárut. A dohány nyilván magyar dohány lesz, mert komiszul ég: sokszor rágyujt. A monopolium már a gyerekek dohányára is reá teszi a kezét, ugy látszik, már gyermekkorunkban megszokjuk a komisz dohányt, mert a jó az osztrákoknak kell.

És még ez a sok rágyujtás se veteti le [illegible] a pipát. Hogy [illegible] irigység, mikor a fiam pipálhat, én pedig meg vagyok attól fosztva. A kuba szivar nem pipa, még a vasárnapi britanikám se az. De azért nem zugolódom, mert ha a portorikó, a kuba, a británikám a fölséges, ha nem is pipa, de füstölhetek a szobában, akár egy vaggongyár kéménye. Büszkén mondhatom: hogy nincs megtiltva. .

De az én szegény barátom, Barka Kálmán, az már igazán mártir ember. Az ő fehérnépe nem türi a füstöt, a mérgemre való asszony. Csudálatos: olyan szép, olyan angyali jóságnak néz ki, hogy az ember zsákot hordana érte a malomba és a füstöt nem türi. Kisasszonyok! türjék a füstöt, mert mi pipás nemzet vagyunk. Árpád igaz. Zalán bolgár fejedelemtől nem kért pipát; csak füvet, vizet, földet, de nem kért azért, mert volt neki. E nélkül nem tudunk mi megélni. Ha egyszer elmondom maguknak azt a történetet, tudom, letesznek a kényeskedésükről. A történet pedig ez:

tette őket házastársukkal egy egész életre és a férjük otthonülő, a családhoz ragaszkodó, méltányos férfi volna, akadna *egyetlen-egy* nő is, aki az édes, puha, meleg fészek derűjét elhomályositani akarná. Ha mégis kerülne olyan, az már be nem számitható elmével, megbomlott idegzettel, szinte öntudatlanul cselekedne, az olyan — degenerált lévén — ápolásra, gyógyulásra szorul s az olyan inkább szánalmat, mint megvetést kell, hogy kiváltson az emberből.

Úgy bizony, előbb térjünk vissza, mi: férfiak, a régi időkben lemorzsolt meseszép családi élethez azzal a ragaszkodással, amely szamüzi körünkből a békét megbolygató profán gondolatokat, érzéseket s akkor nem lesz majd okunk panaszra a flangirozás, meg a különös gyermeknevelés miatt.

A zavartalan családi élet gyönyörü összhangját nem mulja felül, nem pótolja semmi. Ezt kellene vallanunk mindnyájunknak, bár most is sokan vagyunk egyetértők. Még nem tartunk ott, még nem vagyunk abban a korszakban, ahol és amelyben gyászos sötétség borit fátyolt körülöttünk minden szépre, minden jóra s nemesre.

Nézzünk csak jobban szét az emberpárok között s rájövünk az igazságra, hogy még bátran használhatjuk a *rózsaszinü* szemüveget.

Művészek nyugdija.

A magyar művészi kultura és a jó magyar hirnév érdekében irjuk e sorokat. Nemzeti presztizsünket, elsősorban művészeink lendítik előre. Azok, kik nemzetük nagyságán munkálkodva, megfeledkeznek magukról, mig másoknak annyi gyönyörüséget szereznek: önönmaguknak a polgári megélhetést s a nagy elfáradáskor a pihenést sem tudják biztositani.

Egy nemzet kulturnivójának egyedüli kritériuma, hogy művészeit, a vászon és márvány lángeszeit mennyire tudja megbecsülni. Egy nemzetnek alig lehet nagyobb szégyene, mintha művészei nyomorognak. S a magyar társadalomnak valóban oka lehet egy kis lelkifurdalásra, mert a magyar művész világtipusa a művelt proletárnak.

Érdekes, magasztos a művész hivatása, de szomoru. Zsold nélkül, emberfeletti véráldozattal szolgáltatják a kulturát s veszteglő sorsukat az állam nem hajlandó kizökkenteni a kátyuból.

A társadalomnak kell tehát enyhitenie a művésznyomort.

És most erre itt az alkalom.

A »Nemzeti Szalon«, — melynek Andrássy Gyula gróf az elnöke — engedélyt kapott arra, hogy a »Művészi Segély- és Nyugdijalap« javára sorjátékot rendezzen. A munkálatok már folynak és Molnár Viktor ny. államtitkár védnöksége alatt s napról-napra közeledik a huzás ideje: 1914. március 5-dike.

A Nemzeti Szalon igazgatósága most arra kéri a nagyközönséget, hogy aki a cimére küldött három darab sorsjegyet nem tartja meg, értékesitse azt ismerősei körében. És ha még ezt sem hajlandó megtenni: nyomban küldje azt vissza a Nemzeti Szalón sorsjátékirodájába. Mert minden visszatartott s ki nem fizetett sorsjegy egy koronával kárositja meg a leghumánusabb alapot.

A Nemzeti Szalon ajándékban is részesiti azokat, akik a magyar művészek érdekében fáradoznak. Mindenki, aki ötven darab sorsjegyet elad: egy eredeti festményt kap a Nemzeti Szalon kiállitásából. Ezen célból egy levelezőlapon is elég a központi irodához fordulni.

Mindnyájunknak van egy kedvenc művésze s minduyájunknak szereztek már gyönyörüséget a szin, vonal és plasztika zsenijei. Ajándékozzuk hát meg őket egy kis jó szivvel, fáradsággal. Ők, akik szivük minden melegét, lelkük minden lángolását nekünk adják: megérdemlik, hogy egyszer mi is tegyünk értük valamit.

A „Talpra magyar" költőjéhez

Népem bálványa hol van sirod?
Hadd boruljak raja . . .
Hadd sirjam el, hervad néped
Szabadsága fája.
Hadd sirjam, zokogjam, nem mult el az átok.
Mely mint furia, rég üldi a magyart
Dühödt szenvedések és visszavonások
Tüze miatt gyáván, a sirja felé tart.

Hadd sirjam el: drága néped,
A könnyek tengerén
Rutul csalva és kifosztva . . .
Rabmadárként szegény.
Bármerre néz szemem, mindenütt csak a »jaj«
Eget ostromolja tantalus-kinjában!
...De ez, nem tekint rá, nem mulik el bu-baj:
Isten is haragszik magyarok honára.

Hadd sirjam el: mit megvetél,
Mint fekélyes dögöt,
A mi szép hazánkba — csalás,
Árulás költözött.
Korszaka ökölnek földerengett ujra,
Háborut izentek jog és igazságnak.
Bensőmben egy vészhang fájdalmasan sugja:
Szobrot emelnek még gaz Leonidásnak!

Hadd sirjam el: miért vérzél
Segesvárnak táján,
Szennyes sirba letiporva
Hős nemzeted árván.
Oh kelj fel nagy szentünk, hadd könyörgnék [hozzád:
Ostorozd a bünt, földresujtó szóddal,
Tégy csudát és mentsd meg veszendő szép hazád
A szivekbe ható isteni lantoddal.

S hallassék ujra! Előre!
Fel! Fel hős nemzetem!
Pusztitsd el a piócáidat,
Ne szopjék testeden!
Előre!... Fel!... Riadj fel! Harsogjon harsona!
Inkább dicső halál, mint a maró szégyen!

Egy leány hit alatt kijelentette, hogy ő csak olyan emberhez megy feleségül, aki nem dohányos. Elmult öt év, de elmult tiz is, de a lány csak nem ment férjhez, már-már fonnyadni kezdett a szép tejarca. Valami magamféle kaputos huncut aztán meghazudta magát, hogy ő nem dohányos, noha az aradi Neumann gyár kéménye szerényen meghuzódhatott volna t. barátunk füsthányó torka előtt.

Mulik egy nap, mulik két nap, pár lett belőlük. De a szerelem nem indult se jobbra, se balra, akkora puszi, mint egy mákszem, nem pattant le barátunk ajkáról. A menyecske leste-várta a pásztorórákat, jobban mondva a házasélet gyönyöreit, de ahogy t. barátunk első nap befagyott, az nem engedett.

Jött az anyós, kérdőre vonta a fiut, ekkora szükkeblüsége miatt. Mire aztán a férj kirukkolt:

— Nem megy az pipa nélkül.

És pipával ment aztán remekül, ugy, hogy ezek láttára az anyós is fellelkesült, öt napra volt az ő férje utánat. Segitett-e az öt, azt nem tudom, de t. barátunk azzal az eggyel célt ért.

Mondtam én ezt Barka Kálmánnak is s nem bir az asszonnyal. Oda-oda mondogattam is már neki, hogy elég mamlasz, hogy az asszony személyéért a dohányzásról leszokott, nem használt semmit.

Pedig haj, de szeretne egy szivart elszivni. Csurog a nyála, ha rágyujtok egyre. És hogy jobban izgassam, még jobban feldicsérem Lukács László szivarjait. Tudom, hogy én vagyok az egyedüli az egész országban, aki a magy. kir. tőzsdéket magasztalja (még sem kapom meg, még a kir. tanácsosságot sem) tulajdonképen barátomat akarom ingerelni. (Nyilván a kormány is értesült erről.) Akkora szippantásokat pénzért nem tudnék végezni, mint ahogy azt Kálmán előtt cselekszem. Sokszor majdnem neki fog, hogy ő is rágyujt, de mire az égő gyufát a sárga. — E betüs elé viszi, az asszonyra gondol, mert kutya jó szaglása van annak a menyecskének.

Az anekdótát ujra leadom. És leadom mindennap, hátha használna.

És kérem szeretettel, örömmel jelenthetem, hogy használt. Kálmán már dohányos.

Tegyen ugy mindenki. Addig zárja be a boltot, még meg nem engedik az akaratos asszonyok a füstölést. Hej, mert azt a szerelmet nem pótolja semmi? És ha egy szivaron áll az egész dolog, miért ne eugedhetné ezt meg az asszony? Ugy bizony papucsos férfi társaim. Éljetek az anekdotámmal. És füstöljetek; hátha az által, hogy hiveket szereztek a dohányzásnak, nagy érdemeimre való tekintettel, megkapom a királyi tanácsosságot.

Akkor aztán mindég regalitászt szivok.

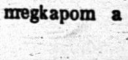

Meggyalázást nem tűr Árpád dicső hona!
Ragyogjon fel újra egy csillag az égen.

Csillag, fényes, bűvös-bájos,
Szabadság csillaga.
Amelyért már tenger könnyet,
Vért ontott a haza.
Hát lehet az a vér, a fájó könnyek ára
Pusztulás, szenvedés s rabigába hajlás?
Fel!... Fel!... Ébredj fel nép! Ez jog szabadságra!
Csak fel! S jön igazság. S az éjre pirkadás!

Mindig voltak hazátlanok,
Árulásra hajlók.
Mindig voltak lelket tépők,
Hű szíveket rablók.
S megbüntette őket a népek Istene,
Ki minden fiának szabadságot adott;
Hogy hirdethesse bátran eszméit az elme!
Fel hát, lelkesen, ki igában roskadott!

Nemzetem világdalnoka,
Már hallom szavadat:
»Ha csüggedsz fiam, idézd fel
A nagy szent napokat;
Midőn egyszerre testvér lett a magyar,
Ember lett a jobbágy, földre hullt a bilincs!
Pedig véres kardot nem hordozott a kar:
Megjött a szabadság, a nagy isteni kincs.«

Félre born, nem félek már!
Jöjjön ezer átok,
Nem döntheti sirba hazám!
A jövőbe látok:
Felébred a nemzet s büszke önérzete
Kifakasztja dicső jövője bimbóit'
Csak a hazáé lesz halála, s élete,
S mint szélvész söpri el átkos letipróit!

. . . Bár szégyen, de fájó igaz
— Szabadság költője —
Oltárod árván, kevesen
Borulnak köréje.
Sok kebelben el van felejtve szent neved
S hogy üdveért villogott kezedben a kard.
De van még hálás szív, ki imádva szeret
Hogy irád, s harsogád értünk: »Talpra magyar!«

Vannak kik epedve várják
»Szebb jövő hajnalát.
Az éj suhanását.
Kiket még büszkévé, magyarabbakká tesz
Márciusi ifjak világcsuda napja,
Kik bátran hirdetik: »Magyar volt, s mindig lesz,
Míg a nap melegét földgolyóra ontja!«

Igen, vagyunk, kik imádjuk,
Szeretjük e hont,
S nem csüggedünk, ha a pokol
Minden réme ránk ront!
S epedve, hőn várjuk Március virrádtát,
S elüzzük mint ebet, ki rabságot akar!
Ki fitymálja multat és szivünk szent vágyát,
. S ha kell, harsogni fog újra »Talpra [magyar! . . .

Szabó Gyula.

A közigazgatás államositása.

Azon nagy horderejű kérdések között, amelyek ebben az évben megoldásra várnak, egy sem olyan jelentőséges, mint a közigazgatás államositása. Nagyon sok viz lefolyt a Dunán, mióta a Szapáry-féle két szakaszos törvény tizenhat hónapi tárgyalás során-törvénytárunkba került. És az idő alatt sokat érlelődött ez a kérdés. Ma már nem izgatja ugy a lelkeket, hogy „az alkotmány ősi bástyáihoz“, a vármegyéhez hozzá mernek nyulni, a modern kor szelleme a közigazgatás újitását követeli és a legrendületlenebb municipalisták is legfeljebb azt vetik fel, hogy hazánk ősrégi instituciójához a vármegyékhez félt kézzel kell nyulni s nem szabad megengedni, hogy az intézmény önkormányzati szerve, nemzeti válságok esetén közvélemény-vezető irányitása megszünjék.

De erre nem is gondol senki. Hisz a modern közigazgatás természete szerint cselekvő munkásságra hiv fel mindenkit, akinek a közügyek viteléhez érzéke és kedve van. Az angol közigazgatás, amelyre annyiszor szeretünk hivatkozni, mintaszerűségét annak köszöni, hogy a társadalom koordinálva mellette működik egyházi, iskolai, filantrophiai művelődési, művészi és egészségügyi téren a hivatott hatóságokkal egyforma, ha annál nem nagyobb munkát végez. Elbámuljuk, hogy az angol társadalom az iskolai hygiénia és a padegógia érdekében mire képes Az ő jelentéseiket olvasva, el kell szégyelnünk magunkat, hogy a társadalom nálunk milyen szegényesen fog munkához és milyen nagy port hint! Az angol siker nemcsak a polgárok folyamatos és lelkes munkáján mulik, hanem azon, hogy ott a közakciók társadalmi részét hatósági együttes munka teszi megbizhatóvá, rendszeressé, szabatossá. Be gyönyörű volna, ha a modern közigazgatással egyidejűleg megalakulna hazánkban a járási gazdasági, iskolai, közjótékonysági, szépitészeti, művelődési bizottság, melynek munkáját a járási hatóság látná el tanácsával, állandó-

Mennyire más volna a vármegyei élet, ha a politikai pártharc helyett a vármegye lakosságának gazdasági és erkölcsi javait felölelné.

Nálunk a törvény szerint a falu birája a falu feje. Rövid időre választják, még ha tisztára alkalmas is lenne, a három év alatt nem tanulhat bele, de mert állása ingadozó, nobile-officium, nem is igen töri magát, hogy biroi tisztébe beletanuljon. Valójában a községi jegyző a falu vezetője, akit azonban félszegül lefog a törvény, amely mellé állit egy tehetetlen bábot, akit, hogy a közigazgatás valahogy cammoghasson, rángatni kell a helyzet szerint. Hát ez tarthatatlan. Legyen a jegyző a falu feje, stabil, biztos, független állásban, akit csak fegyelmi uton lehet elmozditani és akit becsvágyó tevékenységre az buzdit, hogy munkája után lép jobb pozicióba. A jegyzőnek adjunk nagyobb fizetést és kivánjunk több kvalifikációt. Kmetty, egyetemünk közjogi tanára államvizsgát kiván a leendő jegyzőtől. Tehát egyetemi végzettséget és azt mi is helyeseljük, mert a község vezető emberét jogi tudással el kell látnunk. Szükség lenne még a kozigazgatási gyakorlat igazolása és egy gyakorlati ügyviteli vizsga.

Mi más lenne a községek szellemi és anyagi nivójának emelése, ha egy szeles látkörü és cselekvésben le nem nyügözött ilyen szakember venné át a vezetést. Ennek következő kihatását teljesen olvasoink képzeletére bizhatjuk.

Nem kell félnünk a közigazgatás államositásának mumusától, mert erre az országnak határozott szüksége van. A kérdés azonban oly bő redőzetű, hogy egy hirlapi cikk keretében nem végezhetünk vele. De lesz erre alkalmunk, mikor a kérdés parlamenti elintézés alatt lesz, — szót ejteni róla.

Dal.

Hej, cigányok; — huzzátok el
Még egyszer a nótámat,
Húzzátok el szív'repesztve,
Majd megöl a búbánat;
Fáj a szivem, nagyon sajog
Tele van még bánattal,
Enyhitsetek fájdalmamat
Az én kedvenc nótámmal.

Húzzátok el még egyszer a
Nótámat a fülembe,
Nagyon lassan, nagyon halkan,
Mélabúsan; kedvemre;
Húzzátok el, hogy mély sirba'
Van a csöndes nyugalom, —
Oda vágyom, ott megszünik
Tengernyi-sok bánatom.

—ss —l.

„BERSON“
gummisarok előnyei:
„BERSON“
tartós kivalóan rugányos formája ideális.

GRIMASZ.

Részlet Karinthy Frigyes, a Kereskedők Egyesülete által tegnap tartott műsoros táncestélyén lefolyt felolvasásából.

Sok a halgató.

Fájtak a beleim és fájt a belem belül, mit tegyek? Gondolom, elmegyek a belgyógyászati klinikára, megkérdezem, mi bajom van.

A klinika bejárata előtt nyüzsgő tömeg feketéllett. Kérdésemre, hogy kik azók, egy szakállas aggastyán válaszolt, mondván, hogy ők orvostanhallgatók, akik az indexüket akarják aláiratni Azalag dr. egyetemi tanárral és hogy reggel öt óra óta állanak itten. Be akartam hatolni az épületbe és kétségbeesetten furakodtam, gyömrödtem és gyömöszöltem, rugdalóztam, — az ember mit meg nem tesz az egészsége kedvéért — de a hallgatók határozott előnyben voltak, többnyiré másod- és harmadévesek lévén, a tájanatómia és élettan fölényes ismeretével nálam pontosabban tudták, hogy a gyomornak melyik részébe kell rugni, hogy nagyon fájjon.

Mire a folyosora értem, megállapithattam, hogy nekem tulajdonképen nem is a belgyógyászaton van dolgom, hanem a sebészeten, hiszen tele vagyok daganattal. De ha már itt voltam, megkérdeztem egy ápolót, hogy merre kell bemenni a tanárhoz. Kérdésemre az ápoló az indexemet kérte és nem akarta elhinni, hogy nincsen. Azt mondta: jó, látott ő már olyat, hogy be akartak csuszni ezek a szemérmetlen hallgatók. Mikor végre mégis meggyőztem, hogy beteg vagyok, nagyon udvarias lett és bevezetett a tanterem előszobájába. Ő maga bement a tanárhoz. Az ajtón keresztül hallottam a tanár bizalmatlan hangját:

— Biztos, hogy nem hallgató?

— Nem, nagyságos uram, — mondta az ápoló — beteg, egy valóságos beteg.

— Hát akkor vigye be a katedrára és ültesse le, — mondta a tanár örömtől reszkető hangon.

Három ápoló jött ki, nekem estek és összekötöztek. Azután bevittek egy tanterembe, ahol mintegy kilencszáz hallgató ült, — én csak kilencszázat láttam, de mondják, hogy tulajdonképen ezernyolcszáz volt ottan, csakhogy az egyik fele a másik feje fölött foglalt helyet. Mikor behozták, a hallgatók hangos orditozásban törtek ki és fogcsattogtatva a katedra felé nyomultak. De az ápolók visszaszoritották a tömeget; az egyik közbe a fülembe sugta, hogy már nagyon régen nem láttak beteget, mert ebben az évben minden betegre négyszáz orvostanhallgató jut, ugy, hogy a tanárok a szinészegyesületet kérték fel, szállitana néhány ügyes szinészt, akik jól tudnak betegségeket ábrázolni, hogy a tanitás folytonossága meg ne akadjon.

E percben lépett be a tanár.

A hallgatók hangos üvöltésben törtek ki és indexeiket lobogtatták.

— Aláirni, aláirni! — ez volt, amit utoljára hallottam, azután megállapitottam, hogy nekem tulajdonképen nem is a sebészeten, hanem a fülgyógyászaton volna dolgom, mert megsüketültem.

— Ki vizsgázik ma? — kérdezte szigoruan e tanár.

Ötven hallgató ugrott fel és megrohanták a katedrát, indexet lobogtatva.

— Csend! — mondta szigoruan a tanár. Majd meglátjuk, tud-e felelni ugy a kollokváló, mint ahogy zajongani tud. Neveletlen népség! Beteg, nyissa ki a száját.

Ijedten engedelmeskedtem.

— Nos, — mondta a tanár — mi baja van ennek a betegnek?

Harminc vizsgázó rohant a szájamnak, hogy megnézze a nyelvemet. Hosszas verekedés után végre egy szőke, izmos hallgató jött be elsőnek, aki ötletesen nyakig bedugta fejét a torkomba, hogy először vizsgázhasson.

— Torokfájása van, — mondta a tanárnak. — Tessék aláirni az indexemet.

De a tanár gunyosan nevetett.

— Majd, ha meg tudja mutatni, hogyan kell gyógyitani a beteget.

A hallgató megvakarta a fejét, aztán megvakarta az én fejemet. Aztán egy pohár benzint öntött a szájamba és kérdőleg nézett a tanárra, hogy jó lesz-e? De a tanár pokoli gunnyal rázta a fejét, nem segitett a felelőnek. Mandula, mandula, — sugtak hátul a kollégák, mire a hallgató megfogta a mondulaimat és kiszedte, közbe kérdőleg nézett a tanárra, aki azonban erre is a fejét rázta. Erre a hallgató dühösen nekem jött és felvágta a torkomat, aztán a tanárra nézett. — na, igy jó lesz? De a tanár megint a fejét rázta és végre megszólalt:

— Nem jó. Nem készült. Nem tud semmit. Mars helyre. Pollák, mondja meg maga: mire van szüksége a betegnek?

— Bronra, — mondta Pollák.

— Nem jó, Szecsák!

— Császármetszésre!

— Nem jó. Egyikük se készült. Nem tudnak semmit. A betegnek szüksége van nyugalomra van szüksége.

Amire ezek után számithattam is: örök nyugalomra. Ugy, ahogy voltam, bevittek a boncterembe. Mellettem egy másik hulla feküdt, aki vigyorogva intett a szemével és odasugott, hogy ne szóljak senkinek, ő nem is hulla, hanem orvostanhallgató és az indexét akarja aláiratni, de csak igy tudott bejutni a terembe. Előre mulatott rajta, hogy meg lesz lepetve a tanár, mikor bele akar majd vágni, mire ő felegyenesedik és előmutatja az indexet.

Fogyókúra.

Szép kedvesemmel meglátogattam a művészet csarnokait s Rubens remekét mutattam néki, mondván, ó nézd a multak ködén átcsillanó Eszményt, mely halhatatlanná teszi egy pillanat elsuhanó mámorát, ó nézd e nőt, kit kedvese szorit, mig szemében az élet ragyogása tündököl, ó érzed e Művészet örök suhogását: — és kedvesem meghotva felelt Igen, nagyon jól meg van festve ez a nő, ugy-e nem hordtak midert abban az időben? Látod, kérlek, az embernek nem szabad sok tésztát enni, hanem inkább főzelékeket, mert tésztától igy elhizik. Nem eszem többé tésztát.

Szép kedvesemmel Thália templomában rajongtunk Shakespeare lángelméjének tüzében és megdermedve a szavak mögött fenyegető szimbólumok mélységétől, bámultuk Duse csodalatos zsenijét, melylyel éteri magasságba emelte Mabeth tragikumát. s mikor az ábrázolás papnője a háttér enyhe homalyából halkan lépett elő, még ajkán remegve a csudálatos igék, hogy szinte emberfölöttinek látszott, mintha nem is a földön, hanem felhőkön lépdelne sulytalan szellemtestével, — végre megszólalt szép kedvesen, akit velem együtt hipnotizált e látomás és szólt remegő hangon. Látod, kérlek, erről a Duséról hallottam, hogy soskát eszik csak, mogyoróval, szaft nélkül, skurcban azért keskeny, de a lábai vastagok, meg fogom rendelni azt a hagymakonzervet, négy hónapig. Hust nem eszem.

Szép kedvesemmel elmentem az állatkertbe és a világ csodálatos faumáját magyaráztam, s mondám, mily csodálatos e kerek föld, ezer szépségeivel pompázó rengeteg árnyában, vadállatok ezreivel, s mily csudálatos, hogy a kultura s értelem lángszövetnéke mellett az Ember megtette amaz utat a Földön, a fenevadtól egy Goethéig, — és szép kedvesem sokáig, elmélyedve gondolkodott ezen s gondolkodva mondta: Igen és hogy van az, kérlek, hogy ezek a majmok például ilyen karcsuak maradtak, ezek biztosan nem esznek kenyeret a leveshushoz, mint a Cranachné, aki öt kilót fogyott a mult héten, mert citromsavat evett, és milyen hasa volt, ami egészen lement Kenyeret sem fogok enni, főzeléket se fogok enni most négy hétig.

Szép kedvesemmel ott ültem merengve a ronok alatt, a pázsiton. Fejünk felett a fülemile csattogott és a fűben tücskök cirpeltek, s mig ezüstös árnyékok suhantak a csillagos égen, megjelent a félhold szende hajója fejünk felett s szerelemmel és bübájjal telt el a tájék, s én könnyekkel szememben szóltam: Nézd, nézd a csillagos harangot fejünk felett s a csillagokat, mindegyik egy-egy világ és mindegyiken szeretnek, zokognak és szenvednek s mindenütt vannak boldogok is, ó nézd a csillagokat s a fogyó hold arányát, — és kedvesem végre megértett engem s keblemre hajtva fejét, mély sóhaj tört ki szivéből s suttogva kérdé: Ó, mondd, milyen kurát használ a fogyó hold, hogy igy lefogyott; nem eszem ezentul borsót se három hétig.

Szép kedvesem kijött siromra és sirva idézett fel a mélyből és én meg is jelentem neki, csontváz alakban, fehér lepedőben és szóltam: Ó, nő, ha te megtudnál érteni, lejönnél velem a föld alá, hogy egyesüljünk a másvilágon, — és kedvesem extázisban szólt

hozzám: Mondd, kérlek, hogy fogytál le ennyire? — és én szóltam: A haláltól, — és ő szolt rajongva: — Veled megyek! Veled megyek! A halál mégis a legjobb fogyókura, — és velem jött.

Zeneszerzők.

Vége van a szezónnak, gondoltam, és egyszer se voltam az operában. Elmegyek és megnézem Wagner »Gyerünk csak!« című drámai költeményét. Az utcán találkoztam közervatorista barátommal, aki elmondta, hogy most egy nagy szinfónián dolgozik, amit Bécsben fognak [illegible]ani, hallgasam csak, lalala—la—la—la . . . de irt két kuplét, amit most hangszerel. Ne menjek egyedül, majd ő velem jön és magyarázni fogja a zenét, mert azt igy nem lehet érteni, magától az embernek.

Utközben már kezdett is magyarázni. Nézze, kérem mondta, az egész mü egy motivumon alapszik, amit átvesznek a szólamok. Látja lalalala, ez van a csellókban, de most jön a kontrapunkt: trálalala . . . mire a fagótok: plim-plim, most fel, fel, egészen a triangelékig trere, tretete, és most: figyeljen most: tye-tye-tye, hálkan, egyszerre kitör: bububu, és igy a pianóig: nyinyinyi, bebebe, avvava.

Nitány. A szinpadon komor holdfény, Kezdem figyelni a nyitány melódiáját.

Barátom (fülemhez hajol, izgatottan): Na most! Hallja? Ezek a csellók. Figyeljen: bebebebe . . . bru-bru . . . (Kezével viszintes mozdulatokat tesz.) Nagyszerü! . . . Nagyszerü!... Ja, alle Achtung vor hangszerelés. Ezek tudtak hangszerelni . . . (Diadalmasan néz rám. Egyik fülemmel a hangszerelést keresem, a másikat idegesen mozgatom.)

Barátom (felordit): Most! . . . Most figyeljen . . . Most kezdődik az ellenszólam... Sssz . . . Bu . . . bem . . . Hallotta? ! ! . . . Hallotta ezt . . . ezt tradaramtadam . . . és közben a primhegedüt: pipipi . . . hallotta a primhegedüt? . . . Maga nem hallgatja a primhegedüt. (Fenyegetve néz rám.)

Én (zavartan mint akit rajtakaptak): De, de hallottam . . . igazán nagyszerü . . . (Kétségbeesetten keresem a hangok közt a primhegedüt, füleim leszakadnak és mint két testvér kézenfogva bejutnak az orkeszterbe. Ijedten mászkálnak a mérges hangszerek közt, felmásznak a furolák póznáin, belebújnak a trombitába, a zongora alá néznek és a hegedük alá néznek és a hegedük tetején szepegve kérdezősködnek: Kérem szépen, itt az imént elvesztettünk hét hangot, a Primhegedü bácsitól kaptuk, nem tetszett megtalálni?)

Barátom (vad gunnyal): Nagyszerü! . . . Azt elhiszem, hogy nagyszerü . . . De most, most majd figyeljen a pianóra . . . mindjárt jön . . . ez a teteje a harmonizálásnak . . . egész pianó . . . pli . . . pli, aztán még magasabban tretetetete, trete: pizzicató . . . majd figyeljen . . . mindjárt jön. (A két ujjával olyan mozdulatokat tesz, mint mikor valámi egészen apró tárgyat tapintunk.)

Én (kétségbeesetten várom a pianót. Egy perc mulva csakugyan elhallgatnak a trombiták és egy hegedő veszi át a szólamot abban a pillanatban):

Barátom (felordit): Most! . . . Most! . . . Most! . . . Most figyelje a pianót . . . Hallja?... (Behunyja a szemét, felső testével uszni kezd jobbra és balra, karjaival svédtornát ütz, derekát riszálja, mintha elakarna repülni. Közben a pianót harsogja teli düdővel, szabadon, boldogan, ellenálhatatlanul; az egész szinházban csak ezt a hangot hallani. Csakugyan pianót játszanak oda lent. Végre elhal a hang, összecsuklik és csak a száját mozgatja.)

Én (most végre szeretném hallani, mi van odalent. Figyelni kezdek. Egy hölgy egész szép szerelmi dolgot énekel a szinpadon.)

Barátom (váratlanul oldalba üt, hogy a szivverésem is megáll. Vérbeborult szemekkel mered maga elé. Halványan): Hallotta?

Én (rémülten): Mi történt?

Barátom: Hallotta a gis-t? Hallotta a gis-t? Hallotta a gis-t?

Én: Nem hallottam... Mi van vele? . . . Talán még lehetne segiseni rajta . . . telefonáljunk . . .

Barátom: Látja, ez a Wágner . . . Ide egy gis-t tenni fis helyett! Ezt csak ő merte megtenni! . . . Ez a hallatlan, az érthetetlen, a vérlázitó benne . . . ez a mindent letipró bátorság . . . itt, ebbe a szólamba, egy gis, mollba, három kereszt... három kereszt...

Egy hang (mögöttünk): Pardon két kereszt, egy bé.

Barátom (odafordul): Nekem mondja? Hallotta maga ezt a gis-t?

A hang (szerényen): Kontrapunkt Ernő vagyok, a konzervatoriumból.

Barátom: Én is. Mát nem hallotta: (Énekel) tra, ta, tada-ra!

Másik zeneszerző (fagyos nyugalommal, énekelve): De igen. Csakhogy nem: tra-ta, tada-ra, hanem: tre-te, dede-re! . . .

Barátom (gunyosan): Talán igy: dede-rede-lele . . .

Másik zeneszerző (megsértődve): Pe-pe. plem . . . plem . . .

Barátom (hevesen): Tadaradala-da . . .

Másik zeneszerző (feleselve): Tra . . . dadara . . . tedere . . . tye . . . tye . . .

Barátom (felpattanva): Tu-tu . . . tu.. tu . . .

Másik zeneszerző: Mit? Ezt nekem? Hát akkor tudja meg: (Énekelve.) te . . . de-de... de . . . ladala . . .

(Összepofoszkodnat.)

A Czelldömölki Kereskedők Egyesületének [illegible] táncoztélye.

Tegnap este zajlott le a helybeli kereskedők táncmulatsága. Az az érdeklődés, amely a mulatságot megelőzte, teljes mértékben mutatkozott az estélyen is. Már 8 órakor zsufolásig megtelt a Korona nagyterme diszes közönséggel. A terem izlésesen volt diszitve és fényesen kivilágitott. Az érkező közönséget a rendezők fogadták az ajtóban és vezették a terembe. A terem végén a szintársulat kisebbitett szinpada volt felállitva 1/4 9 kor fellibbent a függöny és Wittmann Andor pár közvetlen barátságos szóval üdvözölte a közönséget és Karinthyt jelentette be. Karinthy lépett ezután a podiumra. Megjelenésekor mindjárt tapasztalható volt a közönségnek az a nagy érdeklődése amelylyel közreműködését várta. Nagy taps fogadta mindjárt a podiumra lépésekor és ettől fogva mindvégig a legnagyobb melegséggel ünnepelte az országos hirü humoristát. Az a szellemes ötletesség, amely az előadónak ismert műveit keresztülhatja, közvetlen előadásában csak még jobban érvényesülésre jutott és a legjobb hangulatban tartotta az egész közönséget.

Ugy volt a műsor rendezve, hogy az egyes számok között mindig Karinthy lépett a felolvasó asztalhoz és adott elő egy-egy szellemes krokit. Felolvasásának egyes számait, néhányat a szerző rendelkezésünkre bocsátott, ezekből mai számunkban hármat leközölünk.

A második szám Kiss Berci és neje zeneszáma volt »Az alpesi dal« című műdalt adták elő nagy érzéssel és ügyes technikával.

Harmadik számnak Németh Márkusné lépett a podiumra.

Három énekszámot adott elő: három egymástól különböző műfajban. A »Cigánypimás« operett egyik részletét, a »Magának irom ezt a levelet« című műdalt és »Ha elmentél, ne jöjj vissza« című népdalt. Igazán bámulatos az a precizitás, az a hanganyag amely egy hivatásos énekművésznőnek is diszére válna, amellyel a dilettáns nőnő énekszámait előadta. Szünni nem akaró zugó taps követte minden egyes énekszámát és a rendezőség nagy csokorral kedveskedett hálája jeléül. A zongorakiséretet Molnár, a helybeli szintársulat tagja nagyon ügyesen látta el.

Örlei Mártonné következezett ezután. Parkas Imre három költeményét adta elő. igazán bájos közvetlenséggel és ügyességgel. A működevelők szinpadjáról már régebben oly kedvezően ismert dilletáns szinésznő ugylátszik még mindig a régi.

Kiss Berci és neje következtek ismét. A »Repülj fecském«-et adták elő nagy érzéssel és művészi játékkal. A hegedü és cimbalom duett nem veszitette el hatását, a közönség zugó tapsát csak egy ráadással tudták lecsillapitani.

Karinthy lépett befejezésül ismét a podiumra és hosszabb ideig mulatatta a közönséget.

A műsor után mindjárt kezdetét vette a tánc és lapunk zártakor még jó kedvvel járja az ifjuság a táncot a körmendi zenekar jó zenéje mellett.

Az estélyen jelenvolt hölgyek:

Fischer Margit és Rózsi, Horler Jánosné, Német Márkusné, Örlei Mártonné, Frisch Gusztávné, Weisz Kálmánné, Klapper Fülöpné, Honig Erzsi és Kiti, Tihanyi Béláné, Veszely [illegible] Fatona Fülöpné, Deutsch Gyuláné, Röh Pálné, Spitzer Gyuláné, Fényes Ferencné, Pollák Mariska, Deutsch Mórné, Mócsy G. Miklósné, Kálmán Mórné, Fehérváryné, Kiss Berciné, Rechnitzer Vilmosné, Klein Joián, Finkelstein Rezsin, Günsberger Böske és Manci, Róth Mórné és Szerén, Heimler Kálmánné, Heimler Ernőné, Kosztolitz Rais, Spitzer Elza, Reiner Jolán, Klein Erzsi, Kalmán Gizi, Rosenberger Flóra, Edith, Sári, Baranyai Rózsi, Rosenthal Lipótné, Finkelstein Rezsin, Helén, Szalay Gyuláné, Róza, Kaufmann Henrikné, Lőrincné, Szalóky Róza, Weiler Gáspárné, Juliska, Krausz Teréz, Szegál Vilmosné, Stern Józsefné, Kohn Sándorné, Bass Vilmosné, Veisz Ignácné, Reich Imréné és 2 leánya, Lichtsein Gusztávné, Lengyel Ida, Máté Katus, Máté Elekné, Kel Gizella, Fim Ilona, Julcsa, Fehérváry Sári, Schönleld Samuné, Almási Jánosné, Steiner Rudolfné, Lichtsein Arnoldné, Scheiber Mórné, dr. Deutsch Samuné, Spitzer Adolfné,

Szinház.

Előző számunkban Radó Béla szintársulatának itt működéséhez fűzött reményünknek mindenben megfelelt. Az e héten szinre került daraboknak oly élvezetes előadásában volt részünk, hogy erről csak a legjobbat mondhatjuk.

Szombaton este a Kaszinó-est miatt nem volt előadás.

Vasárnap a Pesten oly nagy sikert aratott operette, a »Mozikirály« került szinre. A szinház zsufolásig megtelt, de ki is érdemelték szinészeink. Rég nem látott szép összjátékot produkáltak. A darab főszerepében Szepesi, a közönség kedvence, komikusa, igazán elemében volt, Napoleon alakitasa elsőranguan sikerült. Méltó partnere volt Kovács Gizi, bájos és közvetlen előadásával. Minden egyes számukat zajos taps kisérte. E darabban mutatkozott be a szintarsulat ujonnan szerződtetett tagja Kállay Mici énekesnő. Az olasz moziszinésznő nehéz szerepében méltán megállotta helyét, nagyon megtetszett a közönségnek nemcsak szép terjedelmes, iskolázott hangjával, de temperamentumos játékával is. A darab többi szereplői közül kiemelendő Adorján és Beck Rózsi, valamint Molnár és Nagy.

Hétfőn a »Rablólovag« került szinre. A főszerepet Dobos titkar kreálta nagy ambicióval és tehetséggel. Méltó partnere volt Balázs Ilona és a II. felvonás nagy jelenetében mindketten igazan kiválót produkáltak. Nagyon ügyesen alakitotta a gróf szerepét Molnár. A többi szereplők közül Beck Rózsi, Kállay Mici, Adorján és Zentai ügyesen játszottak.

Kedden a »Támlásszék 10. szám« énekes vigjáték került előadásra. A mulatságos darab két komikus szerepében Szepesi és Adorjan nagysikerűek voltak. Kitűnően alakitottak mindketten és a közönség nagyon jól mulatott tréfáikon. A darab többi szereplői közül Kovács Gizi, Beck Rózsi, Kállay Mici, Molnár, Nagy, Ficzek és Takács szintén nagyon jók voltak. Különösen nagy tetszést ért el Kovács Gizi a III. felvonásban előadott »Kipp-kupp« cimü betétdalaval és Szepesi »Én a Frimmnél maturáltam« cimü kupléjával.

Szerdán »A kedves Augusztin« cimü operett került szinre. A darab összes szereplői, élükön Kovács Gizi, Balázs Ilona, Beck Rózsi, Dobos, Szepesi, Adorján és Molnár él-

Csütörtökon, Kovács Gizi primadonna jutalom-játékául a »Katonadolog« került előadásra. Az első felvonás, — tekintettel az igazgatóné halála hirének lesujtó hatására — kissé szintelenül indult meg, de mikor Kovács Gizi a szinpadra lépett és a nézőtterről négy hatalmas csokrot nyujtottak fel neki, indult meg a lelkesebb játék és ettől kezdve mindvégig a legszebb játékban volt alkalmunk gyönyörködni. Az ünnepélyt nagy temperamentummal alakitott és énekszámait mindannyiszor megkellett ismételni. Különösen nagy tetszést aratott Szepesi, Takács és Ficzek tánctriója, amelyet a közönség meg is ismételtetett. Molnár és neje Balázs Ilona nagyon szépen alakitottak és nagyon tetszettek, különösen a tangó-jelenetben. A darab hatasos jeleneteit egyébként a kozremukodők nagyon ügyesen kihasználták és tán itt működésük óta ez volt az első este, amikor a közönség eddigi közönyéből kilépve igaz tetszéssel és erős tapssal honorálta az összes közremüködőknek eredményes igyekezetét. Egyébként külön kitüntek még ügyes alakitásukkal: Adorján, Nagy, Beck Rózsi és Ficzekné.

Pénteken az igazgatóné temetése miatt nem volt előadás.

Szombaton pedig a Kereskedők Egyesületének táncmulatsága miatt volt a terem elfoglalva és az előadás e napon is szünetelt.

Ma este a »Katonadolog« operettet adják bérletben, hétfőn pedig Szepesi jatalom-játékául a »Halló« cimü vigjátékot. Az eddigi hirek szerint kedden, hushagyó-keddkor nagy kabaré-estély lesz a szinpadon, melynek keretében tán helybeli mükedvelők is szerepelni fognak, szerdán a »Cárnő«, csütörtökön pedig Adorján jutalomjátékául a »Kis király« cimü operett kerül szinre, amely egyuttal az utolsó előadás is lesz ezuttal.

A hét folyamán Kemenes (Géfiu) Lajos a Vigszinház művészének egyetlen vendégszereplése lesz a »kis cukros« cimü francia vigjátékban. Az est iránt már most nagy érdeklődés mutatkozik.

HIREK.

Farsang vége. Vége lesz a farsangnak kedden, vége a mulatozásoknak és megkezdődik a böjt. A szokásos egyházi hamvazást hamvazó szerdán reggel 8 órakor Bán János helybeli plébános foja vegezni a rom. kath. templomban.

Eljegyzés. Dr. Gáyer Gyula szombathelyi törvényszéki jegyző eljegyezte Kárpati Margitot Szombathelyről.

Püspökválasztás. A most folyó dunántuli református pü-pökválasztásnál a pápai egyház szavazatát lelkészére, Kis József esperesre adta.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Fehér Sándor czelldömölki kir. járasbirósági betétszerkesztő telekkönyvvezetőt, jelenlegi alkalmazása helyén, a IX. fizetési osztályba sorozott telekkönyvvezetővé nevezte ki.

Halálozás. Berta Dávid lébényi nyug. ág. h. ev. lelkész f. hó 14-én városunkban elhunyt. Temetése f. hó 16-án ment végbe a [illegible]

Eskuvő. Schramm Géza nemestördemici kereskedő ma délután tartja esküvőjét Barka Annuskával. — Böjtös Ilonkát az elmult szombaton vezette oltár elé Finta Sándor alsósági szabó-mester.

Kinevezés. Gömbös Ferenc helybeli máv. hivatalnokot az üzletvezetőség Türjére helyezte át és az ottani állomás főnökévé nevezte ki.

Az idei fősorozásunk. A vármegyei hadkiegészitő parancsnokság közremüködésével nem régen lett összeállitva az idei fősorozás munkaterve, melyet a honvédelmi miniszterhez küldtek fel jóváhagyás végett. A miniszter hétfőn érkezett leiratában a beküldött sorozási tervezeteket felfüggesztette, mert még most nem lehet pontosan megállapitani a fősorozás idejét.

Radó Béláné halála. Sulyos veszteség érte szintarsulatunk igazgatóját Radó Bélát. Neje szül. Tolnay Kornélia folyó hó 18-án 35 éves korában elhunyt. Már több hete feküdt betegen a Szt. István kórházban és két sulyos operáción esett keresztül, mig végre megváltotta nagy szenvedéseitől a jótékony halál. Halálának hire nemcsak a szintarsulat tagjait, kik mindannyian nagy szeretettel csüngtek az elhunyton, de közönségünk nagy részét is mélyen lesujtotta. Hisz a szinházlátogató közönségnek még élénk emlékezetében volt, jól ismertük őt a szinház pénztárától és sokszor hallottunk az odaadó és gondos anyáról, ki olyan nagy önfeláldozással gondozta hét kicsi gyermekét. A kis anyátlan árvák most zokogva keresik az elhunyt anyát, kinek helyét oly nagy áldozatkészséggel az elhunyt édesanyja második anyaként igyekezik betölteni. — A temetés 20-án délután ment végbe nagy részvevő közönség jelenlétében Budapesten. Az Orsz. Szinész-egyesület nevében Géczy titkár tartott megható gyászbeszédet és ezután a rákosi temetőben helyezték örök nyugalomra az elhunytat. Nyugodjék békében!

Adomány. A Kemenesaljai Takarékpénztár 30 K és a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank 20 K, nagylelkü adományát a kath. Legényegylet elnöke az egylet nevében hálásan köszöni.

Mozdonyfűtők mulatságára utólag felülfizettek még Szász Károly 4 K. Bakos János 3 koronát.

Halálozás. Sulyos veszteség érte Gandaluvits János helybeli m. á. v. mérnököt. Apósa Gavora Dániel déli vasuti igazgatósági tisztviselő az elmult héten Budapesten elhunyt. Temetése vasárnap ment végbe a rokonok és ismerősök nagy részvéte mellett.

Tory-téglagyár megvétele. Marton J. zalakoppányi kereskedő a Tory-féle téglagyárat megvette és a gyárat saját kezelésében fogja tovább vezetni.

Tánciskola városunkban. Nemes Savaracki Gyula Károly okl. tánc és illemtanar, — mint hirlik — márc. 2-án nyitja meg tánc és illemiskoláját a Griff-szállodában. A tánctanár müsorán az összes modern táncok, sőt a tango is szerepel és a tandij is elég mérsékelten van megállapitva, ugy hogy előreláthatólag sok tanitványa lesz.

Eljegyzés. Hoffmann Miksa helybeli fa-[illegible] Eszterrel [illegible] cius 3-án tartja egybekelési ünnepélyét Glück Hermann.

Rosenberg Gyula dr. temetése alkalmával Czelldömölk nagyközség szülöttjének utolsó üdvözletül egy hatalmas koszorut helyezett az elhunyt ravatalára, és küldöttségileg képviselte magát a temetesen. — Az özvegy viszont az elhunyt emlékére városunknak 1000 koronát küldött azzal, hogy ezt a szegények között osszák ki. A szétosztás azonnal meg is történt és a megadományozott szegények hálásan áldották az elhunyt emlékét.

Máv. tanulmányi egylet közgyűlése folyó hó 17-én ment végbe, amely alkalommal a megürült elnöki és pénztárosi állásokat töltötték be. Elnökké ez alkalommal Stockinger Ferenc máv. fogalmazót, pénztárossá pedig Kovács Károlyt választották meg egyhangulag.

Mulatság. Horváth Lajos alsómesteri vendéglős ma este saját helyiségeiben zártkörü farsangi mulatságot rendez, amely előreláthatólag nagyon kedélyes lesz.

A kulisszák mögül, ez lesz a cime az alábbi közleménynek és pedig azon egyszerü okból, mivel hiába adnám azt a cimet, hogy »kulisszatitok« —ugy sem maradhat semmisem titokban, ami a kulisszák mögött történik és ezt tapasztalásból mondom. A közönség többet tud, mint mi színészek. — Egyik kedves colleganőnnek a héten kiszakadt a hóna alatt a bluza, észre vette ezt a nézőtéren a hosszu orru ur (jóbarátom [illegible]natok róla igy! . .) fel is intett a szinpadra, figyelmeztette is önagyságát. — Hát kérem ez nem való! — Ismerek egy öreg szinészt, — annak az a szavajárása »Nnne vedd észre«, ez az öreg szinész elmesélt egy történetet, hogy néki Pesten a III-ik emeleten garson lakása volt, meglátogatta egy hölgy, épen bizalmas tett — a tett közepette megérkezett a férj. — Ő erre kilépett az ablakon, persze mondták neki »De Sutyák bá' hiszen az a szoba a harmadik emeleten volt.« Erre ő a világ legtermészetesebb hangjain felelte »Nnne vedd észre.« — Más! — Ez nem kulissza! ez nézőtér: A csütörtöki Katonadolog előadásán a legboldogabb ember volt az öreg Simi bácsi, a mi agilis jegyszedőnk, ugyanis ő rakja mindennap rendbe a székeket és előadás után ezt a meleg kijelentést hallottam tőle, oh áldott czelli publikum, nem kell neked Katonadolog. »Igy szeretlek, megtakaritod az én munkámat.« Meghallotta ezt Dobos titkár: puff, kitüzte vasárnap is a Katonadolgot — megjegyezvén »lásd, hogy én is szeretlek, csak pihenj öreg szenvedőn, én pedig fogadni mernék, hogy vasárnap telt ház lesz!« — Nagy Laci ugratja Beck Rózsit: »Tudod Rózsi, mióta megláttalak a Man-Sing trikos szerepében, elhiszem, hogy Fedáknak nincs hangja.« Persze, Rózsi sem rest: »Tudod Laci mióta bonvivan szerepeket játszol, egészen jól tudsz bosztonozni.« — Molnár az egyetlen színész, aki ha akármilyen rosszul játszik is, ki mer menni az utcára, t. i. 180 kilőt emel fel egy kézzel, — mondja Balázs Ilonka a felesége: »Többet erővel mint ésszel«. — Adorján tanul, nagyon sokat tanul — és egész nap futkos, keres egy jó köszörüst, készül a Kiskirály czimü szerepére. Többet pedig nem [illegible]

Kamatláblesszállítás. Nincs még egészen három hete, hogy az Osztrák Magyar Bank főtanácsa a kamatlábat öt százalékra leszállitotta, a bankrátát máris fél százalékkal, vagyis 4 és félre csökkentette, ami a pénzviszonyoknak feltétlen és rohamos javulását jelenti. Ennek eredményeként — mint olvassuk — a nyilt piacon állandóan bő és olcsó a pénz, a zálogleveleket ismét keresik, ami a legbiztatóbb jel a várható gazdasági föllendülésre. Ez a föllendülés nem [illegible]nak kivánatos, de égető szükség is ebben a szerencsétlen országban, amely az elmult évek alatt százmilliókra menő károkat szenvedett.

Személyi pótlék. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Tóth Imre kemeneshőgyészi, Rózsa János kissomlyói és Koczor Márton alsósági tanitók részére 1913. január 1-től visszamenőleg fejenkint évi 600 korona személyi pótlékot utalványozott.

Nyugalomba vonuló főszolgabiró. Pósfai Pongrác, a muraszombati járás főszolgabirája, aki megszakitás nélkül 45 évig szolgálta Vasvármegyét a vendvidéken, nyugalomba vonul. Vasvármegye nyugdijválasztmánya 8000 korona nyugdijat állapitott meg részére. A vármegye és a vendvidék hálás elismerése kiséri most a nyugalomba vonulót.

Vásár. A kereskedelemügyi magyar kir. miniszter 1914. évi 9998. szám alatt kelt rendeletével megengedte, hogy Czelldömölkön az 1914. évi május 16-ára és az október 24-ére eső országos kirakodó- és állatvásárok ez évben kivételesen május 18-án, illetve október 27-én tartassanak meg.

Czelldömölk haladása, fejlődése napról-napra szembetűnőbb. Asphaltja már régen van, korcsolya pályája is megnyilt az idei tél kezdetével, most meg — ugy hirlik — csolnakázó tó létesül, hogy a kellemes nyár-sportnak rendületlen hivei is találtassanak maguknak unalomüző szórakozást. A csolnakázó tó nem lesz nagy szabásu, de elég nagy lesz ahhoz, hogy valaki vigyázatlanságának következményeképpen belefulladhasson. Maga a természet is segitségül jött a tervezőknek, amennyiben, hogy hamarabb elkészüljön a tó, bőven hullatja áldását a mély mederbe s duzzasztja vizét fel, egész a cementtel megszilárditott partig. Erről kevesen tudnak s csak azok, akiknek utja a Rákóczy uton, a Grifi-szálloda mellett vezet el. Pedig kár, hogy e pont nagyobb látogatásnak nem örvend, mikor olyan pokoli élvezet gyönyörködni az átkelési müveletekben. Ez uttal felhivjuk a figyelmet reá.

Elszólta magát. *Mama:* Tehát Ön elakarja venni a leányomat, valóban már el voltam készülve ajánlatára!

Kérő (lesujtva): Talán itt voltak már a hitelezőim?

Drágább lesz a gyujtó. A kartelle: mindig veszedelmet jelentenek. Ilyen veszedelem fenyegetmost is, amikor hirül vesszük, hogy a magyargyujtógyárosok kartelit kötöttek. Ennek a kartelinek, miután az osztrákok a gyujtó árát máris felemelték, az a következménye lesz, hogy nálunk is emelkedik majd a gyujtó ára. Az osztrákok most 100 doboz gyujtót az eddigi 75 fillér helyet 100 fillérért adják. Igy lesz nálunk is. Igaz, hogy egyelőre csak a nagyban való eladásnál érvényesül a megdrágulás, de ez majd a kicsinyben való árusitás megdrágulását is maga után vonja.

A dalmát bor behozatalának csökkenése. A borüzlet tudvalevőleg szüret alatt és szüret után, vagyis az év utolsó negyedében szokott legélénkebb lenni. Ennélfogva a mult évben nagy port vert dalmátborkérdés miatt sokan kiváncsian várták, hogy a tavalyi szüret után hogyan fog alakulni külföldi borforgalmunk. Ez az alakulás határozottan kedvezőnek mondható, mert a mult év utolsó negyedében a borbehozatal mennyisége — a mustot is beleszámitva — 158,708 métermázsára szállott le az előző 1912. év utolsó negyedében behozott 228,019 métermázsával szemben. A behozatal csökkenése tehát egy negyedév alatt 69.311 métermázsa, vagyis több mint 30%. A behozatal csökkenése épen a dalmát borokra esik, jóllehet ott a mult évben bő termés volt. Ennek az az oka, hogy a dalmát borokat nagyon discreditálták a Dalmáczíában elkövetett köztudomásu borhamisitások. Igaz, hogy ugyanazon évnegyedben borkivitelünk is csökkent valamivel, amennyiben az 1912. év október—decemberi 587.109 métermázsáról a mult. év ugyanezen idő-szakában 546.852 métermázsára szállott le. Itt azonban a csökkenés (406 267 mm.) aránylag sokkal kevesebb és még 7%-ot sem tesz. Ez is csak a tavalyi rossz szüret gyenge eredményének tulajdonitható.

A Polgári Olvasókör farsangi estélyén, amely ma este lesz a Bárány vendéglőben, Simon József adótiszt fog humoros felolvasást tartani. Az estélyen vendégeket szivesen lát a rendezőség.

Jubileum. A Szombathelyen nemrégen megtartott vasvármegyei községi és körjegyzői egyesületi közgyülésen Hessky Béla, ikervári körjegyzőt, meleg ünneplésben részesitették, Ikervárott töltött jegyzői szolgálatának 25-ik évfordulója alkalmából. A jegyző-egyesület, melynek pénztárnoka is, érdemeit jegyzőkönyvileg örökitette meg.

Gyermekhalál. Megirtuk, hogy okt. 14 én Sánta Imre alsósági cipészmester másfél éves kis Ilona nevü leánya egy őrizetlen pillanatban a konyhán a forró tejet magára rántotta, minek következtében oly sulyos égési sebeket szenvedett, hogy másnap ennek következtében elhunyt. A gyermek halála miatt a biróság a szülőket vonta felelősségre, mivel azonban a tárgyaláson nem sikerült sem az apa, sem az anya terhére vétkes gondatlanságot megállapitani, a biróság a bünvádi eljárás alá vont szülőket jogerősen felmentette.

Reklám-képek a moziban. Mészáros János, a helybeli Apolló-mozgó szinház tulajdonosa egy nagyvárosi ujitást szándékozik amugy is közkedvelt mozijában meghonositani. Az egyes képek közötti szünetekben reklámokat vetit minden helybeli kereskedőnek, ki ez irányban hozzá fordul, teljesen dijtalanul. Ez uton is felkéri tehát a tulajdonos az érdeklődőket, hogy ily irányu óhajaikat vele lehetőleg mielőbb közölni sziveskedjenek. Az utcai falragaszaira hirdetéseket felvesz.

A tavaszi kalászosok országos termésállaga. 5—6 métermázsa körül ingadozik, s különösen a zabé alig haladja meg az 5 métermázsát, s igy termelése sok esetben nem is jár haszonnal, holott e körülménynek egyedül a rossz gazdálkodás az oka. Ősszel felszántott, [illegible] kellő trágyaszerben levő talajokon a kat. holdankénti 12—16 mmázsás zabtermés egyáltalán nem tartozik a ritkaságok közé, csakhogy a magyar gazda nem szántja meg ősszel zabnak szánt talaját, tehát nem müveli jól és semmiként sem trágyázza, sőt rendesen a kéltebb földbe veti azt. Végzetes hiba ez különösen ma, amikor mütrágyák segélyével könnyedén pótolhatjuk az istállótrágya hiányt. 150 kg. szuperfoszfát és 30 kg. chilisalétrom kat. holdankénti kiszórásával olyan nagy terméstöbblet érhető el, amely többszörösen megtériti a mütrágya árát. A chilisalétrom alkalmazása különösen a zabnál azért szükséges, mert a zabvetésre szánt földek többnyire nagyon messze esnek az istálló trágyától, s igy nitrogén szükségletük teljesen kiapadt, s ezért az egyoldalu szuperfoszfát trágyázás nem mindenkor ad elegendő nagy terméstöbbletet.

A vasutasok uj egyenruhája, amint hirlik, meg fog változni, de csak az altiszteké, akiknek régi vágya már az egyenruha változás és óhaja a különböző szakosztályokon és különböző rangban levőknek az uj egyenruhával leendő megkülömböztetése. A tisztviselőket uj egyenruhával nem látják el, csupán az arany zsinórt vétetik le s piros hajtóka viselést tesznek kötelezővé — célszerüségből. Az államvasutak igazgatóságában készült s a magyarországi vasutak igazgatóinak f. hó 13-án tartott értekezletén bemutatott ilynemü tervezet már a kereskedelmi miniszternél van jóváhagyás végett.

Utazás közben. — Hallja maga, Schwarz ur, miért nem húz tiszta harisnyát a lábára, mikor utazik? Hisz türhetetlen ez a levegő, amit izzadt harisnyája áraszt!

— Mit nem mondja az ur, hisz az én lábomon tiszta harisnya van!

— Van fenét!

— Tudtam, hogy nem hiszi, de én bebizonyitom. Itt van a zsebemben az izzadt. Látja?

— Hát aztán miért hordja magával?

— Mert a multkor se akarta egy ur elhinni! . . .

Szerkesztői üzenetek.

P. M. Tornalja. Lapunk mostani számában közzétettük a sorozás elhalasztását. Kisérje csak tovább is figyelemmel lapunkat; annak idején kellő időben lesznek közölve a sorozási napok. Üdvözlet.

J. I. Szombathely. Mostani számunkból kimaradt, a következőben azonban hozni fogjuk. Egyuttal kérjük: levélben röviden minél előbb értesiteni, hogy mit óhajtanának tulajdonképen mindkettőjük bemutatása gyanánt közöltetni, mert a leveléből az nem tünik ki. Úgy volna talán a helyes, ha »N. N. nyomán irta N. N.« lenne közölve, hozzáadva még a vázlatot. Üdvözlet.

P. J. Győr. A legjobb akarattal se tehetjük, hisz mit szólnának hozzá a mi kedves olvasóink!?

CSARNOK.

Apróságok a nagy időkből

I.

A kivilágitási költség.

Zsurmay Lipót huszárezredes a vizaknai csata alkalmával mintegy ötszáz emberével elszakadt Bem seregétől, s Medgyes felé sodortatott. Itt aztán megvetette a lábát, s változatos szerencsével báró Heydte dragonyosőrnagy ellen harcolt. A pályabér: Medgyes volt; s hol ő szoritotta ki a császáriakat a városból, hol ezek őtet.

Történt, hogy 1849 február 8-án Heydte őrnagynak kedvezett a hadiszerencse. A medgyesi szászok a győzelem örömétől kivilágitották a várost.

De másnap előrobogott Zsurmay, s kiverte Heydte dragonyosait Medgyesről. A győztes elé, amint az már a szászoknál szokásban volt, hódoló küldöttség járult.

— Talán bizony engemet is kivilágitással akarnak megtisztelni? — pirit reájuk Zsurmay.

Ha ugy parancsolja az ezredes ur! — hajlongott a polgármester.

— Dehogy parancsolom, — válaszolt kedélyesen Zsurmay. — Mennyibe is került az a tegnapi illumináció?

— Körülbelül kétezer forintba, — felelt siránkozva a polgármester, ugy okoskodván, hogy ha ilyen nagy összeget mond, Zsurmay szive bizonyára meglágyul.

— No, én megkimélem a fáradságtól a várost, — felelt Zsurmay, — nem kell a kivilágitás. . .

— Oh kérem, kérem! — vágott közbe mély bókolással a polgármester.

— Igen; nekem nem kell a kivilágitás, — folytatta Zsurmay kissé emeltebb hangon, — nekem csak a kivilágitás költsége: a kétezer forint kell.

A szász atyafiak mosolygós ábrázatai hirtelen elsavanyodtak. De azért félóra mulva már együtt volt a pénz, s Zsurmay jókedvvel száguldott tovább Marosvásárhely felé.

Alig távozott Zsurmay, jön megint Heydte báró. De már ennek fele sem tréfa. A polgármester felölté diszruháját és kisietett eléje.

— Mi csak örülünk, — ugymond, — ha ismét a báró urhoz lesz szerencsénk. De ebben az esetben szíveskedjék annyi haderőről gondoskodni, hogy a város megvédhető legyen, mert nekünk sem pénzünk, sem kedvünk minden második nap kétezer forint kivilágitási költséget fizetni.

II.

Miért szeretett volna Bem magyarul tudni?

Petőfi, mint tudjuk, erdélyi táborozása idején sem feledkezett meg bübájos lantjáról. Itt a harc forgetegében, az ágyuk menydörgése közt születtek a legszebb csatadalai.

Bem ezeket a vérpezsditő dalokat a tábori sajtón kinyomatta, s ezer meg ezer példányban osztotta ki a legénység között.

— Csak azért szeretnék magyarul megtanulni, — mondá többször — hogy az én kedves Sándorom verseit eredetiben elolvashassam.

S rendkivül örült, mikor Petőfi »Az erdélyi hadsereg« s »Négy nap dörgött az ágyu« cimü költeményeit franciára fordította.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Alapittatott 1848-ban. Alapittatott 1848-ban.

Tavaszi kosztüm, kelme és blouz ujdonságaink

megtekintése végett szivesen bocsájtjuk az igen tisztelt hölgyközönség rendelkezésére teljes mintagyüjteményünket és legujabb divatlapjainkat, avagy örömmel fogadjuk nagybecsü látogatását, mikor készséggel mutatjuk be választékos, szép raktárunkat.

KRAUSZ és KOREIN nagyáruháza PÁPA.

Tisztaság — Egészség!

Ha fájnak a lábai: **menjen gőzfürdőbe.**

Ha fáj a dereka: **menjen gőzfürdőbe**

Ha éjjel dőzsöl: **menjen gőzfürdőbe.**

Ha egészséges: **menjen gőzfürdőbe,**

hogy ezt a kincset megóvja.

Masszás és tyukszemvágás.

Pápai gőz- és kádfürdő

reggel 6 órától egész nap nyitva-Csütörtökön délelőtt és délután a gőz. fürdőt hölgyek használhatják.

Eladó ház.

Czelldömölkön a Papai-utca 6 szám alatt levő

ház,

mely áll 3 szobából és a szükséges mellékhelyiségekből azonnal szabadkézből eladó. Tudakozódni bármikor lehet az ugyanott lakó tulajdonosnál.

ADUNK
HASZNÁLATRA
TAKAREKPERSELYT
BÁRKINEK
Tejen
DESTMEGYEI
TAKAREKPENZTÁR

MIELŐTT SZŐLŐVESSZŐT

SZŐLŐOLTVÁNYT,

BORT,

gyümölcsöt és diszfát

vásárolna, a saját érdekében kérje legujabb **képes árjegyzékünket**, mely mindenkire nézve sok **hasznos tudni valót tartalmaz.** — Pontos cím:

Szücs Sándor Fia

szőlőoltványtelep és bortermelő r.-tars.

BIHARDIÓSZEG.

Megrendelések intézendők **Sulok István műkertészhez Czelldömölk.**

HORNYOLT CSERÉP

kitünő minőségben kapható

özv. Tory Györgyné

villanyüzemu teglagyárában Czelldömölkön a következő árak mellett:

Hornyolt cserép 1000 darab 65 K.

» kátrány[illegible]t cserép 1000 db. 75 K.

A hornyolt cserép tartósságáért és fagyálló képességéért jótállást vállalok.

Gulliver
A prima
kaucsuk
ciposarok
kaucsuk sarko
királya

Alapitva 1804. Alapitva 1804.

HOFFMANN JÓZSEF

kávé nagypörköldéjének iz és zamat tekintetében felülmulhatatlan

PÖRKÖLT KÁVÉI:

»Udvari keverék«	á K	6·—
»Kolumbus«	á K	4·80
»Kubanus«	á K	4·40

állandóan friss pörkölésben, 1/2, 1/4 és 1/8 kg-os csomagokban kaphatók:

GAYER GYULA

vas és fűszerkeresk. Czelldömölkön

BUTOROK.

Réz és vasbutorok, háló, ebédlő, szálloda, kórházi és kerti berendezések, gyermekágyak, gyermekkocsik, acél sodrony ágybetétek, kocsiülések, lószőr és afrik matracok, diványok, rézkarnisok, ablakroletták, redőnyök, mozsdóasztal és mozsdó-készletek, szoba-kloset, fa és széntartók, kályha ellenzők, tüzelő készletek, ruha-fogasok, patkány és egérfogókat legjutányosabban szállit.

GARAI KÁROLY

réz és vasbutor készitő ARAD.

Festő-üzlet megnyitás.

[illegible] **dömölkön** [illegible]

szobafestő és mázoló

üzletet nyitottam.

Ugy a fővárosban, mint a vidék nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim folytán a legkényesebb izlésnek megfelelhetek. Főtörekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség b.bizalmat megnyerjem, az elvállalt munkát ugy izlés, mint tartósság és olcsó árak tekintetében kifogástalanul teljesitsem.

A legujabb irányu festéssel, legdivatosabb mintákban elvállalok szobák festését, mázolásokan, templomfestéseket. Cimirásokat a legdivatosabb betükből.

Szives pártfogást kérve kivaló tisztelettel

Enesei Károly

szobafestő és mázoló.

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség b. tudomására, hogy **Czelldömölkön, a Vásár-tér utcában levő**

cipész-üzletemet

a Sági-utcába, Wendler Lajos bádogos házába (Bárány-vendéglővel szemben) helyeztem át.

Midőn ezt a n. é. közönség szives tudomására hozom, kérem, hogy eddigi szives pártfogásával a jövőre is megtisztelni sziveskedjék, melyet kifogástalan készitésü, mérsékelt áru munkámmal kifogok érdemelni.

Férfi-, női- és gyermekcipőket a legszebb kivitelben, javitásokat pedig gyorsan készitek.

Tisztelettel

Gerencsér A. utóda

Rognár János

cipész.

ZAKOTS ISTVÁN

kelmefestészete és vegyészeti ruhatisztitó intézete

PÁPÁN, Szentbenedek-tér 16.

(Sajat házamban.)

Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Kedvező vásárlás!

Törpe és magastörzsü almafák 10 drbonként 4 K.
„ „ egyéb gyümölcsfák 10 „ 5 K.
Rózsafák magastörzsü 10 „ 8 K.
Bokorrózsák 10 „ 5 K.
Kerti és cserepes-virágok, gumók stb. a legolcsóbb árban.

Méhészet beszüntetése miatt azonnal eladó 7 drb. teljesen uj 4 családos, összesen 28 családra megfelelő Liebner-féle méhkaptár teljesen felszerelve 100 korona, soha be nem szerezhető áron.

Egy kaptár 4 család számára 16 korona.

Rendelések intézendők

Gróf ZICHY ERNŐ kertészetébe

Ács, Komárom-megye.

ÉRTESITÉS.

Tisztelettel van szerencsém n. é. épittető közönség becses tudomására hozni, hogy Győrött a kőmüves mesterek képesitő-vizsgálatain képesittettem és **Kemenesmagasiban** letelepedve,

kőmüves-munkálatokat

végeztetek.

Elvállalok ugy helyben, mint vidéken, bármily méretü modern lak- és bérházak, gazdasági épületek stb. tervezését, költségvetések készitését, valamint ezek természetbeni kivitelét; továbbá átalakitások, tatarozások a leggondosabban való elkészitését, melyeknek pontos és szakszerü kiviteléért ezen a téren 20 éven át ugy a fővárosban, mint a vidék nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim kezeskednek.

Amidőn legfőbb törekvésem oda irányul, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhessek, a nagybecsü épittető közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Balogh Lajos

képesitett kőmüves-mester **Kemenesmagasi.**

Nyomatott Dinkgreve Nándor viljanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.